

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16C/98/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814212203
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3814212203.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci navrhovateľky: U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. W. XX, D. proti odporcom v 1/ rade: Y. G., nar. XX.XX.XXXX, v 2/ rade: C. G., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom G. W. 275, o určenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Návrh zamieťa.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom doručeným súdu 4.7.2014 domáhala určenia vyživovacej povinnosti zo strany odporcov v 1/ a 2/ rade za obdobie od 16.12.2013 do 20.6.2014, spolu sumou 1200,- eur. Návrh odôvodnila tým, že dňa 16.12.2013 ju rodičia vyhodili z domu a od tej doby jej dobrovoľne neprispievali na výživu. Uviedla, že do 20.6.2014 bola študentkou 3. ročníka Obchodnej akadémie SOŠ v Handlovej, štúdium zanechala pre nedostatok financií, momentálne je nezamestnaná, pričom žiada určiť výživné za dobu kedy študovala. Náhradu trov konania nežiadala priznať.

Odporcovia v 1/ a 2/ rade s podaným návrhom nesúhlasili. Uviedli, že navrhovateľka žiada určiť výživné za obdobie, kedy nebolo začaté súdne konanie, preto navrhli jej návrh zamietnuť, a to v zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine ako aj v zmysle § 75 ods. 2 Zákona o rodine. Popreli tvrdenia navrhovateľky, že ju vyhodili z domu. Poukázali na to, že navrhovateľka sa od stretávania s p. D. správala k rodičom v rozpore s § 43 ods. 2,3 písm. a, b, c Zákona o rodine, ako i v rozpore s článkom IV. Zákona o rodine a dobrými mravmi. Náhradu trov konania nežiadali priznať.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16C/98/2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z výsluchu navrhovateľky súd zistil, že v školskom roku 2013/2014 študovala v treťom ročníku štvorročného maturitného štúdia na SOŠ v Handlovej v odbore obchodná akadémia. Uviedla, že štúdium zanechala na vlastnú žiadosť k dátumu 21.6.2014, teda neukončila ani tretí ročník z dôvodu, že mala veľa vymeškaných hodín a nemala dostatok finančných prostriedkov. Uviedla, že od 21.6.2014 sa zaevidovala na úrade práce, evidovaná je doposiaľ. V najbližších dňoch by sa mala zamestnať v riadnom pracovnom pomere, ako zamestnankyňa internetového obchodu. Uviedla, že od 1.3.2014 poberala dávku v hmotnej núdzi vo výške 61,60 eur mesačne, v súčasnosti jej bolo doručované oznámenie o zastavení vyplácania tejto dávky. Uviedla, že v lete si brigádniccky privyrábala po dobu jedného mesiaca, v mesiaci júl 2014 si zarobila okolo 162,- eur. Uviedla, že býva v Prievidzi, má v prenájme dvojizbový byt, kde mesačne hradí nájomné a inkasné poplatky spolu vo výške 280,- eur.

Z výsluchu odporkyne v 1/ rade, matky navrhovateľky, súd zistil, že ich vzťahy ako rodičov sú s navrhovateľkou narušené i v súčasnosti, nie sú v žiadnom kontakte. Uviedla, že od januára 2013 je na dlhodobej PN, rok poberala nemocenské dávky vo výške 180,- eur mesačne, a to do januára 2014, odvtedy je bez akéhokoľvek príjmu. S manželom bývajú v byte, kde mesačne hradia preddavky a inkaso 100,- eur mesačne, byt je vo vlastníctve syna. Iné vyživovacie povinnosti nemajú.

Z výsluchu odporcu v 2/ rade, otca navrhovateľky, súd zistil, že o tom, že navrhovateľka zanechala štúdium na strednej škole sa dozvedeli telefonicky zo školy. Uviedol, že vykonáva podnikateľskú činnosť ako SZČO, z čoho má reálny príjem okolo 300,- eur mesačne. Uviedol, že i z doložených lekárskejších správ vyplýva pravdivosť ich tvrdení, že u navrhovateľky bolo potvrdené, že brala drogy.

Z oznámenia ÚPSVaR Prievidza z 9.7.2014 mal súd preukázané, že s účinnosťou od 21.6.2014 bola navrhovateľka zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Z rozhodnutia uvedeného úradu z 26.3.2014 mal súd preukázané, že navrhovateľke bola priznaná z titulu preddavku na dávku v hmotnej núdzi suma 61,60 eur mesačne s účinnosťou od 1.3.2014. Z rozhodnutia uvedeného úradu z 27.6.2014 mal súd preukázané, že s účinnosťou od 1.5.2014 bolo zastavené poskytovanie preddavku na pomoc v hmotnej núdzi v sume 61,60 eur a následne rozhodnutím z 7.8.2014 bolo obnovené poskytovanie preddavku na pomoc v hmotnej núdzi v sume 61,60 eur od 1.5.2014.

Z dohody o brigádnickej práci študentov z 9.5.2014 mal súd preukázané, že navrhovateľka vykonávala na základe uvedenej dohody prácu predavača - pokladníka, dohoda bola uzavretá na dobu určitú do 31.8.2014. Zo zmluvy o nájme bytu z 29.6.2014 mal súd preukázané, že navrhovateľka platí za prenájom dvojizbového bytu 280,- eur mesačne.

Podľa § 62 ods. 1, 2,3 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 77 ods. 1 cit. zákona, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Po zhodnotení vyššie uvedeného skutkového stavu, vychádzajúc z citovaných ustanovení zákona, dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky bolo potrebné v celom rozsahu zamietnuť. Z citovaného ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že výživné v prípade plnoletých detí možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania. V danej veci návrh navrhovateľky bol doručený tun. súdu dňa 4.7.2014, pričom uvedeným návrhom žiadala určiť výživné zo strany odporcov za predchádzajúce obdobie od 16.12.2013 do 20.6.2014, t.j. za dobu pred podaním návrhu v predmetnej veci, teda pred začatím súdneho konania, a to za dobu počas štúdia na SOŠ v Handlovej. Cit. zákonné ustanovenie však striktné stanovuje, že vyživovaciu povinnosť možno určiť v prípade plnoletých detí len odo dňa začatia súdneho konania, a keďže návrh smeroval za obdobie pred začatím tohto súdneho konania, súd návrh navrhovateľky musel, vychádzajúc z cit. ustanovení, v celom rozsahu zamietnuť. Preto sa súd ďalšími okolnosťami rozhodujúcimi pre určenie vyživovacej povinnosti odporcov 1,2 vo vzťahu k navrhovateľke ani nezaoberal.

O trovách konania účastníkov súd v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. nerozhodoval, keďže účastníci náhradu trov konania nežiadali priznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecným náležitostiam (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).